

IN MEMORIAM: JOSEPH ASSER LOTERIJMAN.

Op 6 december 1911 werd hij geboren als zoon van een Amsterdamse arts, die speciaal zijn werk vond onder de zeer armen. Op 25 mei 1982 namen wij in de volle aula van het crematorium te Assen afscheid van hem.

Ruim 70 jaar dus heeft hij geleefd en deze jaren waren zeker niet onbewogen. De generatie van tussen de eerste en de tweede wereldoorlog was er een van groot optimisme, van grote idealen ook, stellig gelovend in de goedheid van de mens, in het ideaal van "nooit meer oorlog".

In de jeugdbonden die toen werden opgericht, heeft hij een zeer actief aandeel gehad, zo bijvoorbeeld in de Nederlandse Jeugdherbergcentrale en in de Nederlandse Jeugdbond voor Natuurstudie.

Veel vriendschappen heeft hij daar gesloten en enkele van de vrienden van toen waren naar Assen gekomen om hem uitgeleide te doen. Eén van die vrienden was Bolman, nog steeds in binnen- en buitenland actief als botanicus.

Aan de periode van optimisme kwam een einde toen de tweede wereldoorlog uitbrak, die veel ellende bracht in zoveel Joodse gezinnen en die ook in het gezin Loterijman veel rouw bracht.

Wie Joop goed kende, speurde altijd achter het blijde gezicht waarmee hij je tegemoetkwam, toch een waas van gelouterd verdriet.

Wellicht karakteriseerde Bolman hem treffend met de woorden van de dichter P.C. Boutens:

Alle smart omhooggedragen
Meerdert vreugdes gouden schat.
Slechts de vleuglen die ons schragen
Zijn van aardes tranen nat.

Hij studeerde af en deelde vervolgens het lot van de velen die moesten onderduiken voor Germaans geweld, om zich na de bevrijding te gaan specialiseren tot kinderarts. Ook nádat hij zijn praktijk had neergelegd, keek hij altijd nog met vertedering naar Kinderen.

Op zestigjarige leeftijd legde hij de praktijk neer, al bleef hij zeer actief in de Noordelijke Stichting voor het Gehandicapte Kind.

Van die tijd af dateren onze regelmatige kontakten, die o.m. leidden tot de oprichting van "Avifauna Groningen".

We zouden hem tekort doen als we alleen dit vermeldden.

Hij kreeg nu ook de tijd om zich te wijden aan zijn belangstelling voor muziek, voor bouwkunst -er zijn weinig kerken, althans in het noorden des lands, die hij niet bekeken en gefotografeerd heeft- kortom voor alles wat het leven voller en rijker kan maken.

Aktief was hij altijd, misschien haast teveel. Ik herinner slechts aan zijn werkzaam aandeel in de oprichting van de Milieu-Federatie en zeer recent nog van een afdeling van het I.V.N. in Zuidlaren, waar hij zich na zijn vertrek uit Winschoten had gevestigd.

Deze laatste jaren waren wij veel samen op pad en altijd was hij welgemutst, onvermoeibaar en accuraat. Hij ging wat vogeldeterminatie betreft niet over één nacht ijs en al hadden de vogels zijn grootste aandacht, hij wilde toch ook de namen weten van planten, paddestoelen ook, want van alles, van het Groninger Landschap, van het stroomdal van de Drentse A, van dat alles en nog veel meer hield hij. Bij een bezoek aan Afrika kreeg hij een waar-schuwing van de natuur en er volgde een langdurige opname in het R.K.Z.

En daarna ging hij met hetzelfde enthousiasme verder, altijd bezig. Totdat de dood onverwacht toesloeg.

Stellig, al zijn werkzaamheden hebben "vreugdes gouden schat" vermeerderd. Ondanks de bitterheid, door mensen veroorzaakt, heeft hij rijk geleefd en van zijn rijkdom gul uitgedeeld aan anderen.

Beste Joop, we zullen je niet vergeten.

J. de Jonge.